



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 56696-06-15 טוטנאוור דוידוביץ נ' אמיר ואח'

לפני כבוד השופט עדי הדר

התובעת: שירלי טוטנאוור דוידוביץ

נגד

- הנתבעים:
1. יעקב פרוינד – ניתן פסק דין
 2. רות אמיר
 3. צאלה פרוינד – ניתן פסק דין
 4. אריה שילאנסקי, עו"ד – ניתן פסק דין

פסק דין

לפני בימ"ש תובענה בה התובעת מבקשת לחייב הנתבעת להשיב לה כספים שלטענתה הופקדו שלא כדין בחשבונה ע"י בן זוגה עקב מעשה מרמה.

כתב התביעה

1. התובעת טענה בכתב התביעה כי הכירה נתבע 1 (להלן: "קובי") שהציג עצמו לפניה כעורך דין עת נזקקה לייצוג בעסקה לרכישת דירה. התובעת טענה כי העסקה לא יצאה לפועל, אך מאוחר יותר קובי הציע לה לרכוש עמו במשותף נכס. לבקשתו, העבירה לו לצורך מימון חלקה כרוכשת הסך של 711,955 ₪.
2. לאחר העברת הכספים נודע לה שקובי נוכל, ופושט רגל המתחזה לעורך דין וכי הפקיד הכספים שהעבירה אליו בחשבונות של נתבעת 2, רעייתו (להלן: "רות") ונתבעת 3 (להלן: "צאלה"), בתו. התובעת העלתה טענות גם נגד נתבע 4 (להלן: "אריה"), עו"ד. עוד לפני מתן פסק דין זה הגיעה התובעת עם נתבעים 3 ו-4 להסכמה שקיבלה ביטוי בפסקי דין נפרדים והתביעה נגד קובי התקבלה עקב העדר התגוננות.
3. התובעת ביקשה לחייב הנתבעים להשיב לה הכספים שהעבירה לנתבע.

בקשה לעיכוב יציאה מהארץ ועיקולים ובקשה לנהל ההליך נגד קובי

4. התובעת הגישה בד בבד עם התביעה בקשה להטלת עיקולים ועיכוב יציאה מן הארץ, ובנוסף ציינה כי תפנה למשטרת ישראל לשם הגשת תלונה. הבקשה לעיכוב יציאה נדחתה ע"י כבוד הרשם הבכיר אבי כהן ביום 26.6.15, עקב העדר פרוט מספיק ואי הגשת



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 56696-06-15 טוטנאוור דוידוביץ נ' אמיר ואח'

תלונה למשטרה ואילו הבקשה להטלת עיקולים התקבלה. כמו כן נקבע כי על התובעת לעדכן בדבר ניהול ההליך נגד קובי הנמצא בהליכי פש"ר והתובעת עדכנה מאוחר יותר כי הגישה בקשה בתיק הפש"ר לנהל ההליך נגד קובי.

כתבי הגנה מטעם רות וצאלה

5. רות וצאלה הגישו כתבי הגנה בנפרד אך העלו אותן טענות ובהן שיש לברר המחלוקת בבוררות. כמו כן, טענו כי אין להן קשר למחלוקת.
6. רות טענה כי הגיעה להסכמה עם נושה אחרת, גבי רונית מאיו, (להלן: "רונית") לפיה רות תחלק בין התובעת לבין רונית הכספים שיתקבלו מקובי, אולם התובעת פעלה בניגוד להסכם וכך מנעה הקטנת סכום התביעה.
7. רות טענה כי סברה שהכספים שהופקדו בחשבונה הם פרי עבודתו של קובי שאמר לה כי מעוניין שתרכוש בכספים אלה דירה על שמה.
8. צאלה טענה כי לא ידעה על הפקדת כספה של התובעת בחשבונה.
9. שתיהן הכחישו כי ידעו שקובי פושט רגל.

הדיון הראשון

10. ביום 9.8.15 התקיים הדיון הראשון לפני כבוד הרשם, כתוארו דאז, יגאל נמרודי, ניתן תוקף של החלטה להסכמות הצדדים לפיהן בוטל העיקול על נכסי אריה ונקבע מועד להגשת כתב הגנתו.

כתב הגנה מטעם אריה

11. אריה טען בכתב הגנתו כי לא ידע שקובי פושט רגל ומתחזה לעורך דין וכי גם הוא נפל קורבן למעלליו.

הקטנת סכום התביעה

12. התובעת הגישה ביום 13.10.15 הודעה בה ציינה כי מאז מועד הגשת כתב התביעה הושב לה מהנתבעים סך של 348,000 ₪ מהכספים שנגזלו ממנה לפי הפירוט שלהלן:

- סך של 154,000 ₪ בתאריך 1.7.15 מחשבונה של רות.
- סך של 44,000 ₪ בתאריך 6.7.15 מחשבונה של רות.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 56696-06-15 טוטנאוור דוידוביץ נ' אמיר ואח'

- סך של 150,000 ₪ בתאריך 18.9.15 מחשבונה של גבי אלומה פרוינד (להלן: "אלומה"), בתו של קובי ואחותה של צאלה.

הדיון השני

13. ביום 23.11.15 התקיים הדיון השני, הפעם, לפני כבוד השופט עודד מאור. מכיוון שב"כ רות וצאלה לא התייצב לדיון, הדיון נדחה.

בקשה למחיקת כתב ההגנה של רות וצאלה

14. התובעת הגישה בקשה למחיקת כתב ההגנה של רות וצאלה שכן לא צייתו לצו גילוי המסמכים ולמענה על שאלון. נקבע כי הדבר ידון בדיון.

הדיון השלישי

15. ביום 20.12.15 התקיים הדיון השלישי. שוב לא הייתה התייצבות מטעם רות וצאלה ולכן ניתן נגדן פסק דין. לגבי אריה, נקבע כי יש להמתין לתשובתו לבקשה בעניינו.

בימ"ש של הפש"ר אישר המשך ניהול ההליך נגד קובי

16. התובעת הודיעה לבימ"ש כי בית המשפט המחוזי בחיפה, שם מתנהל הליך הפש"ר של קובי, התיר לה לנהל את התביעה נגדו במסגרת תיק זה.

בקשה לביטול פסק הדין בעניינן של רות וצאלה

17. רות וצאלה הגישו בקשה דחופה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרן בטענה כי לא קיבלו זימון לדיון במסגרתו ניתן פס"ד (לא הן, ולא בא כוחן). לאחר תגובת התובעת ותשובות המבקשות, ניתנה החלטה ביום 17.4.16 ע"י כבוד השופט מאור:

"לאחר עיון בטענות הצדדים ועיון במסמכים בתיק, אני מגיע למסקנה שהמבקשות בהתנהלותן שלהן, הן אלו שגרמו לעיכוב בניהול התיק ואף להיעדרותן מהדיון שנקבע ליום 20.12.15. המבקשות אינן מקיימות את ההליכים המקדמיים ואף כפי שעולה מהודעות בא כוחן בחרו לנתק איתו קשר מבלי שטרחו לבדוק מצב ההליכים בתיק. בבקשתן מציינות המבקשות, כי בא כוחן המשיב 2 מסר להן כי דיון בתיק נקבע ליום 6.10.15, אולם לא מצאתי כל הסבר המניח את הדעת, כיצד פעלו המבקשות כי למועד זה



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 56696-06-15 טוטנאוור דוידוביץ נ' אמיר ואח'

לא נקבע כל דיון כלל. עוד יש לציין שמההודעות שהגיש בא כוחן המשיב 2 לתיק בית המשפט עולה כי הוא קיבל את פרוטוקול הדיון מיום 23.11.15 דיון בו נקבע המועד הנוסף ליום 20.12.15 ומאחר ובא כוחן הודיע שהן אלו שניתקו איתן את הקשר, הרי שאין להן אלא להלין על עצמן. מכל מקום ולפנים משורת הדין, אני מורה על ביטול פסק הדין שניתן ביום 20.12.15 כנגד המבקשות, זאת בכפוף להפקדת סך של 10,000 ש"ח עבור כל אחת מהמבקשות בקופת בית המשפט וזאת תוך 20 יום מהיום. תשומת לב המבקשות כי דיון בתיק קבוע ליום 25.5.16 שעה 11:30 בהעדר הפקדה יישאר פסק הדין על כנו."

בקשה לתיקון כתב התביעה

18. התובעת הגישה בקשה לתיקון כתב התביעה בדרך של הוספת עובדות וסעדים, לאחר תגובת הנתבעים ותשובת התובעת ניתנה החלטה ביום 17.4.16 ע"י כבוד השופט מאור:

"לאחר עיון בטענות הצדדים, אני מגיע למסקנה שיש להתיר לתובעת לתקן את כתב תביעתה. אף שצודק המשיב 4 בחלק מטענותיו, הרי שאיני סבור שבהליך זה שלפניי מתקיימים החריגים בהם ניתן יהא לדחות בקשה לתיקון כתב תביעה ולסטות מהגישה הליברלית הנוקט בית המשפט ביחס לבקשות מסוג זה.

מעבר להוצאות הכספיות שנגרמו למשיב עד כה ויגרמו מתיקון כתב התביעה, הרי שלא יגרם למשיב כל נזק אחר.

לאור האמור, כתב תביעה מתוקן יוגש תוך 7 ימים.

הנתבעים רשאים להגיש כתב הגנה מתוקן בהתאם להוראות הדין.

התובעת תישא בהוצאות המשיב 4 בסך של 3,000 ש"ח כולל מע"מ.

בנוסף, התובעת תישא בהוצאות הנתבעים בסך של 1,000 ש"ח כולל מע"מ ככל מי מהנתבעים יגיש כתב הגנה מתוקן.

כתב תביעה מתוקן

19. בכתב התביעה המתוקן, התובעת העמידה סכום התביעה על הסך של 385,955 ₪ ביחס לרות ואריה ועל הסך של 231,955 ביחס לצאלה.

20. התובעת חזרה על טענותיה בכתב התביעה המקורי ובנוסף טענה כי גם אם אריה לא ידע שקובי מתחזה לעורך דין, אריה נהג בעניין זה ברשלנות שגרמה לה להתקשר עם קובי ולאבד כספה כמו כן, ביקשה לחייב קובי ואריה בסך נוסף של 22,000 ₪ בגין השבת שכר טרחה ששילמה שכן לא ידעה שקובי מתחזה לעורך דין.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 56696-06-15 טוטנאוור דוידוביץ נ' אמיר ואח'

כתב הגנה מתוקן

21. אריה הגיש כתב הגנה מתוקן בו חזר על טענותיו וכן טען כי התובעת אינה זכאית להשבת שכ"ט שכן קיבלה שירות.

הדיון הרביעי

22. ביום 15.5.16 התקיים הדיון הרביעי, שוב לפני כבוד השופט מאור. נקבע כי מכיוון שרות וצאלה לא הפקידו ערבון כנדרש בהחלטה קודמת, פסק הדין שניתן נגדן יישאר על כנו. כמו כן, ניתנה הוראה להשלמת הליכים מקדמיים והגשת ראיות.

דחיית ערעור על ההחלטה להתנות ביטול פסק הדין בהפקדת ערבון

23. ביום 4.9.16 דחתה כבוד השופטת עינת רביד ערעור שהגישו רות וצאלה על ההחלטה של ערכאה זו להתנות ביטול פסק הדין נגדן בהפקדת ערבון.

בקשה להארכת מועד ומתן הודעת שקיפות

24. ביום 12.1.17, מותב זה התנה הדיון בבקשת צאלה להאריך המועד להפקדת העירבון בהפקדה של מלוא סכום העירבון, וכן ניתנה על ידו הודעת שקיפות ביחס למשרד נשיץ. מכיוון שהעירבון הופקד, ניתנה לתובעת הוראה להגיש תשובה לבקשה.

הדיון החמישי

25. ביום 5.2.17 התקיים הדיון החמישי לפני מותב זה. בימ"ש קצב פרק זמן לנתבע להגיש כתב הגנה. נקבע מועד לדיון נוסף לצורך חקירת צאלה ע"י התובעת בעניין בקשתה לביטול פסק הדין.

ביטול פסק הדין בעניין צאלה

26. ביום 16.2.17 בימ"ש ביטל פסק הדין בעניין צאלה וקצב לה פרק זמן להגשת כתב הגנה מתוקן.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 56696-06-15 טוטנאוור דוידוביץ נ' אמיר ואח'

הגשת כתב הגנה מתוקן מטעם צאלה

27. ביום 15.3.17 צאלה הגישה כתב הגנה מתוקן בו טענה כי כתבי בי דין שהוגשו קודם לכן בשמה, הוגשו ללא ידיעתה וכי כלל לא ידעה על מעלליו של אביה ולא הפיקה מהם רווח כלשהו.

הדיון השישי

28. ביום 23.3.17 התקיים הדיון השישי. ניתנו הוראות לגבי מיצוי הליכים מקדמיים בעניינם של צאלה ואריה, לרבות חיוב התובעת להפקיד ערבון לצורך הבטחת הוצאותיו של אריה. לאחר הדיון, הודיעה רונית כי מתנגדת לחשוף מסמכים בעניינה ולכן בימ"ש הורה לה להתייצב לדיון.

הדיון השביעי

29. ביום 23.5.17 התקיים הדיון השביעי. רונית נחקרה קצרות, ובימ"ש קבע כי הבקשה בעניין המסמכים הנוגעים לרונית תידון בישיבה נוספת אליה יתייצב עו"ד רסקין שנטען כי המסמכים הועברו אליו מאריה.

בקשת רות לבטל פסק הדין שניתן נגדה

30. ביום 15.6.17 הגישה גם רות בקשה לביטול פסק הדין שניתן נגדה. בימ"ש התנה הדיון בבקשה בהפקדה של מלוא סכום העירבון אותו חויבה להפקיד בהחלטה קודמת.

פסק דין נגד קובי

31. ביום 26.6.17 ניתן פסק דין נגד קובי עקב אי הגשת כתב הגנה.

הדיון השמיני

32. ביום 6.7.17 התקיים הדיון השמיני. נקבע כי פסק הדין נגד רות יבוטל ככל שתפקיד ערבון נוסף, מעבר לעירבון שכבר הפקידה עובר לקיום הדיון השמיני בסכום שנקבע ע"י כבוד השופט מאור.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 56696-06-15 טוטנאוור דוידוביץ נ' אמיר ואח'

ביטול פסק הדין נגד רות

33. ביום 11.7.17 בוטל פסק הדין נגד רות מכיוון שביצעה הפקדה נוספת בהתאם להחלטה שניתנה בדיון השמיני. רות הודיעה על שחרור ב"כ שהועמד לטובתה ע"י לשכת הסיוע וייצוג ע"י עו"ד מטעמה, ללא סיוע הלשכה.

הגשת כתב הגנה מתוקן ע"י רות

34. ביום 9.8.17 רות הגישה כתב הגנה מתוקן. ביום 24.8.17, לאחר שבימ"ש דן בטענות הצדדים בעניין זה, אישר הגשת כתב ההגנה המתוקן.

הדיון התשיעי

35. ביום 14.9.17 התקיים הדיון התשיעי. נערך דיון בבקשות שונות של התובעת למיצוי הליכים מקדמיים בעניינה של רות וניתנו לתובעת הוראות לגבי אופן הכנת צווים לחתימת בימ"ש לצדדים שלישיים לצורך קבלת מידע מהם.

הדיון העשירי

36. ביום 12.11.17 התקיים הדיון העשירי בנוכחות התובעת ורות. ניתנו הוראות מתאימות לצורך מיצוי ההליכים המקדמיים ביניהן.

מיצוי הליכים מקדמיים והגשת ראיות

37. בסמוך לזימון דיון נוסף לצורך מיצוי ההליכים המקדמיים בין התובעת לבין רות, נמסרה לבימ"ש הודעה לפיה ההליכים המקדמיים מוצו ולכן ניתנה הוראה להגשת ראיות. התובעת הגישה ראיותיה ביום 21.1.18, צאלה ביום 22.2.18, רות ביום 5.3 ואריה ביום 8.3.

הדיון האחד עשר

38. ביום 8.4.18 התקיים הדיון האחד עשר שזומן לצורך הכנת שמיעת הראיות. נפתח הליך למינוי מומחה מטעם בימ"ש להשוואת כתב יד, ניתנו החלטות בבקשות לזימון עדים, נקבעו מועדי שמיעת ראיות, נקבע סדר חקירת העדים ונקצבו זמני חקירה.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 56696-06-15 טוטנאוור דוידוביץ נ' אמיר ואח'

הפסקת הליך מינוי מומחה מטעם בימ"ש להשוואת כתב יד

39. ביום 18.4.18 בימ"ש הפסיק ההליך למינוי מומחה מטעמו להשוואת כתב יד שכן כל בעלי הדין וויתרו על חקירת המומחית מטעם צאלה להשוואת כתב יד.

פסק דין בעניין אריה

40. ביום 5.7.18 בימ"ש נתן תוקף של פסק דין להסכמת התובעת ואריה לדחיית התביעה נגדו ללא צו להוצאות.

הדיון השניים עשר

41. ביום 8.7.18 התקיים הדיון השניים עשר. בתחילת הדיון ניתנו הוראות לגבי בקשות הצדדים לבצע התאמות עקב פסק הדין בעניינו של אריה. לאחר מכן נחקרה רונית.

הדיון השלושה עשר

42. ביום 10.7.18 התקיים הדיון השלושה עשר. נחקרו עו"ד דניאל אפרת והתובעת.

הדיון הארבעה עשר

43. ביום 17.7.18 התקיים הדיון הארבעה עשר. נחקרה רות.

הדיון החמישה עשר

44. ביום 19.7.18 התקיים הדיון החמישה עשר. נחקרו קובי, נמשכה חקירת התובעת, ונחקרה צאלה.

הוראה לחשוף הסכם הפשרה בין התובעת לבין אריה

45. ביום 31.7.18 בימ"ש הורה לחשוף הסכם הפשרה בין התובעת לבין אריה לאחר שעייין בו במעמד צד אחד.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 56696-06-15 טוטנאוור דוידוביץ נ' אמיר ואח'

הדיון השישה עשר

46. ביום 10.12.18 התקיים הדיון השישה עשר ובו נחקר אריה.

הדיון השבעה עשר

47. ביום 11.12.18 התקיים הדיון השבעה עשר. נחקרו מר גיל שליו ואלומה ולאחר הדיון ניתנו הוראות להגשת הסיכומים.

בקשה של התובעת להגשת ראיות נוספות

48. סמוך להגשת סיכומיה, התובעת הגישה בקשה להגשת ראיות נוספות – תרשומות שיחה של עובדי בנק הפועלים עם רות. ביום 20.1.19 בימ"ש קבע כי על התובעת להביא בחשבון מחיקת התביעה או תשלום הוצאות שישקפו מחדלה לאתר הראיות בעת מיצוי ההליכים המקדמיים. מכיוון שהתובעת עמדה על הבקשה, בימ"ש הורה לה להפקיד ערבון להבטחת הוצאות הנתבעות.

סיכומי התובעת

49. התובעת הסבירה בפתח סיכומיה כי החליטה לא להפקיד העירבון הנדרש כתנאי להגשת הראיות הנוספות שכן ספק אם תגבה כספים שיפסקו לטובתה ולכן ביקשה להימנע מתשלום כספים נוספים. התובעת טענה כי המחלוקת בתובענה היא האם ידעו הנתבעות על מעשיו של קובי לרבות מעמדו כפושט רגל והתחזותו לעו"ד. התובעת טענה כי הנתבעות ידעו גם ידעו כל אלה. התובעת הוסיפה וטענה כי כך או כך, מרגע שהכספים התקבלו שלא על פי זכות שבדין, על הנתבעות להשיבם לה. כמו כן, נטען שמקום בו הכספים נגזלו ממנה, אין לדבר על תרומתה לכך. עוד נטען כי יש לדחות הטענות לפיהן יש לזקוף ליתרת החוב, גם כספים ששולמו לרונית.

סיכומי רות

50. רות טענה בסיכומיה כי טענת התובעת שרות הייתה שותפה פעילה של קובי במעשה ההונאה לא הוכחה ואף הוכח שלא ידעה. עוד נטען כי קיבלה הכספים בתום לב וכי אין קשר סיבתי בין כל מעשה או מחדל של רות לבין כל נזק שנגרם לתובעת "בשל אשם תורם ורשלנות תורמת רבתי" של התובעת.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 56696-06-15 טוטנאוור דוידוביץ נ' אמיר ואח'

סיכומי צאלה

51. צאלה טענה בסיכומיה טענות דומות לטענות רות והתרכזה בנסיבות בהן נתנה לקובי לשלוט בחשבונות בנק על שמה, לטענתה, בלית ברירה.

סיכומי תשובה

52. התובעת טענה בסיכומי תשובתה כי אין להחריג התוצאה לגבי תובענה זו מהתוצאה בהלכה שיצאה לאחרונה מאת בימ"ש העליון וכן דחתה הטענה כי יש להפטיר הנתבעות כדי חלק החוב בו הופטר אריה.

הדיון השמונה עשר

53. ביום 17.4.19 התקיים הדיון השמונה עשר. בימ"ש הורה לתובעת להסביר אי התאמה בחישוב הסכומים שנלקחו מהתובעת והושבו לה וקבע דיון נוסף.

הדיון התשעה עשר ומתן פסק דין בעניין צאלה

54. ביום 30.5.19 התקיים הדיון התשעה עשר. הסתיים הדיון בתחשיב שהגישה התובעת וניתן תוקף של פסק דין להסכמות התובעת וצאלה.

דיון והכרעה

55. לאחר מתן פסקי דין בעניינם של קובי, אריה וצאלה, על בימ"ש להכריע בבקשת התובעת לחייב רות בהשבת כספים שהתקבלו אצלה.

56. להלן גרסאות הצדדים.

גרסת התובעת

57. התובעת טענה בכתב התביעה כי הינה אם חד הורית, מפיקת אירועים במקצועה, אך מסיבות אישיות איננה עובדת בשנים האחרונות.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 56696-06-15 טוטנאוור דוידוביץ נ' אמיר ואח'

58. לטענתה, במהלך חודש אוקטובר 2014 ביקשה לרכוש דירת מגורים להשקעה בשכונת רמת פולג בנתניה. היא קיבלה מאת המוכרת מסמכים ביחס לדירה וחיפשה עו"ד אשר ייצגה בעסקת הרכישה.
59. בעקבות המלצת חברתה - רונית, פנתה לקובי אשר הציג עצמו בפניה כעורך דין מוסמך תוך הסתרת מצבו המשפטי לפיו הוא נמצא בהליכי פש"ר. בהמשך, ולאחר ששכרה את שירותיו לייצגה בתיק אחר, קובי קישר אותה לאריה שייצגה בתיק האחר.
60. התובעת טענה כי בחודש ינואר 2015 פנה אליה קובי והציע לה לרכוש עמו במשותף שווה בשווה זכויות בנכס מקרקעין בפרדס חנה, כאשר ההצעה ההתחלתית הינה בסך של 1.5 מיליון ₪.
61. ביום 28.1.15 נפגשה עם קובי שהחתיים אותה על הסכם שכותרתו "הסכם השקעה ושיתוף לרכישת נכס מקרקעין", ובמהלך חודש פברואר 2015 העביר לה העתק מהסכם לרכישת הנכס, לכאורה, לחתימה, כאשר במשך זמן זה משלמת התובעת את המקדמה, עלות כינוס ומס רכישה.
62. התובעת טענה כי מהסכם המכר עולה כי לכאורה מדובר בזכויות בבית מגורים, אשר הינו בבעלותם של בני הזוג סיגל ופנחס אקסלבוים המנהלים הליך גירושין, והזכויות בנכס נמכרות ע"י כונסי נכסים שמונו ע"י בימ"ש – עו"ד יהודה בן צבי ועו"ד רות אביטל מקרית אונו.
63. בהמשך העבירה התובעת סך נוסף של 535,000 ₪ על חשבון תמורת הנכס, כאשר בסופו של דבר שילמה הסך של 711,955 ₪.
64. התובעת טענה כי מספר שבועות לאחר מכן במהלך חודש מאי 2015, הודיעה לה רונית, כי נודע לה שקובי נוכל אשר עשק אותה וגנב ממנה כספים רבים.
65. בתגובה, פנתה התובעת לבא כוחה - וביקשה ממנו לאמת את חששה שמא נפלה אף היא לקורבן מעשה נוכלות. התובעת טענה כי מממצאי בא כוחה הובהר כי מדובר בתרגיל הונאה מובהק שנועד להוציא את מיטב כספה בתרמית.
66. התובעת טענה כי התגלה שקובי איננו עו"ד וכנראה מעולם לא הוסמך להיות עו"ד וכי הוא הוכרז כפושט רגל מיום 5.12.10 ע"י בימ"ש המחוזי בחיפה. התובעת הוסיפה וטענה כי הנכס בפרדס חנה מעולם לא נרכש ע"י התובעת או קובי, וככל הידוע לה כלל לא מדובר בנכס העומד למכירה או מצוי בהליכי כינוס.
67. התובעת טענה כי קובי הוליד אותה שולל, בדה את פרטי העסקת מליבו לרבות פרטי הנכס, פרטי המוכרים ופרטי באי כוחם, תוך שאינו בוחל בזיוף מסמכים כגון הסכם רכישה. התובעת הוסיפה וטענה כי קובי ניצל את חוסר ניסיונה ותמימותה שכן היא חשבה שמדובר בעורך דין מיומן, כל שכן, בא כוחה, ונתנה בו את אמונה המלא.
68. התובעת טענה כי הכספים אשר העבירה בגין תמורת הרכישה, לכאורה, הופקדו כולם בחשבונות המנוהלים על שמן של רות וצאלה וכי נראה כי קובי השתמש בחשבונות



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 56696-06-15 טוטנאוור דוידוביץ נ' אמיר ואח'

הללו כמעין מסלקה וזאת נוכח כך שאין אפשרות לנהל חשבון בנק כתוצאה ממגבלות הליך פשיטת הרגל.

69. התובעת טענה כי גם לאחר גילוי הפרשה וקיום פגישה בינה לבין הנתבעים, הם סירבו להשיב את הכספים, למעט סכומים בטלים בשישים שהושבו, וזאת בתואנות שונות ומשונות, אף שאינם מכחישים כלל כי לפנינו מרמה חמורה ומובהקת.

70. התובעת טענה כי רות וצאלה היו מודעות למצבו המשפטי של קובי ולאיסור החל עליו לנהל חשבון בנק, וכי הן היו מעורבות בכלל המהלכים, תוך הסתרת כספים. התובעת טענה שמעשיו של אריה מעידים על שותפות בינו לבין קובי, אולם, כאמור לעיל, עוד לפני מתן פסק דין זה, ניתן פסק דין בעניינו של אריה בהתאם להסכמה בין הצדדים.

גרסת רות וצאלה

71. רות וצאלה טענו בכתב הגנתן כי בהסכם בין התובעת לקובי, ממנו יונקת התביעה הכספית דנן כולה נגד כל הנתבעים, קיימת תניית בוררות. עוד נטען כי הן מעוניינות ומבקשות לברר את הטענות כלפיהן במסגרת בוררות, ומבקשות לעכב את ההליכים בהתאם לסעיף 5 (ב) לחוק הבוררות.

72. עוד נטען כי אין להן כל קשר בין האירועים המיוחסים לקובי והן שורבבו לתביעה רק כדי לייצר לחץ על קובי. בנוסף, הן לא פגשו את התובעת עד ליום בו היא הופיעה בביתן, זמן קצר טרם הגשת התביעה ובפיה פרשת התביעה כנגד קובי.

73. עוד נטען כי התובעת יודעת היטב שאין להן כל קשר לכתב התביעה, ואף קובי טען מפורשות בפני התובעת ובאי כוחה כי אין להן ולאריה כל קשר לפרשה או ידיעה לגביה.

74. הן הדגישו כי יומיים לאחר הגשת כתב התביעה, ביום 28.6.15, חתמה התובעת על הסכם עם רונית, לה גם היה חייב קובי כספים. לפי הסכם זה, אישרה התובעת לרות כמתווכת בינה לבין קובי שמכל השבה כספית מעתה ואילך, יש להעביר חצי מסכום ההשבה לרונית, היינו, לחלק את סכומי החוזר ביו שתי הנושות.

75. בכך, נטען, שהתובעת, בעת שהנחתה את רות, ואישרה לה לדאוג לחלק כל החזר בינה ובין רונית, הסתירה ממנה (וגם מרונית) את העובדה כי יומיים קודם לחתימת ההסכם, כבר הגישה את התביעה דנן (שעוד לא נמסרה לנתבעים). בכך למעשה, גרמה התובעת במו ידיה לסיכול מודע של מחצית ההשבה שבוצעה בפועל מיום ההסכם ועד היום, וגרמה למצב בו מנעה במכוון ובמודעות את האפשרות להקטין את סכום התביעה.

76. עוד נטען כי במעשה זה, שינתה התובעת במו ידיה, ביוזמתה בהנחייתה ובאישורה, את שנטען בכתב התביעה לאחר הגשתו להסדר מוסכם שונה ואחר, שכן איננה יכולה מצד אחד להגיש תביעה כספית, ומצד שני להורות לנתבעות לדאוג כי סכומי ההשבה של קובי



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 56696-06-15 טוטנאוור דוידוביץ נ' אמיר ואח'

- לתובעת יחולקו בין התובעת לבין רונית שהיא צד ג' שאינה קשורה לתיק דנן, כך שבסופו של דבר תובעת התובעת סכומים אשר אישרה בכלל להשיב ולהעביר לצד ג'.
77. רות ציינה כי הנה בת זוגו של קובי, אך אין לה כל קשר לעיסוקיו והיא אינה מעורבת בהם ובקיאיה בהם, היא אינה מבינה דבר בהליכי פש"ר, ולא ידעה כי קובי מצוי בהליך כזה, שכן כל שסיפר לה קובי בעבר, הוא כי מתנהל נגדו הליך של כינוס עקב סכסוך היסטורי בן 25 שנים עם בנק מזרחי.
78. רות הוסיפה וטענה כי במשך שנות זוגיותם, וכמנהג בני זוג נשואים, היה קובי מפקיד מעת לעת בחשבונה כספים, במיוחד לנוכח העובדה כי היא לא עבדה בשנתיים האחרונות. רות טענה כי מעולם לא פקפקה או תמחה לעניין סכומים שהופקדו על ידו, או נמסרו לידה, שכן הניחה כי אלו כספי שכר עבודתו.
79. צאלה טענה כי אין לה כל קשר לעיסוקיו של אביה, ואין היא מעורבת בהם ובקיאיה בהם. היא טענה כי היא לא מבינה דבר בהליכי פש"ר ולא ידעה כי אביה מצוי בהליך כזה. מכיוון שצאלה השכילה להגיע להסכמה עם התובעת, בימ"ש לא ימשיך ויפרט טענותיה, לרבות הגרסה מיום 15.3.17.

הגרסה המתוקנת של רות

80. כאמור לעיל, לאחר שצאלה הגישה כתב הגנה נוסף, בטענה שלא ידעה על הגשת כתב ההגנה הקודם, גם רות הגישה כתב הגנה מתוקן. רות טענה כי היא **"נפלה למעשה קורבן לדפוס פעולה נכלולי וסדרתי"** של קובי. בשני מקרים שונים המפורטים בתביעה וכי לא ידעה שקובי פוּשט רגל מאז שנת 2008. רות טענה שהכירה קובי במשרדו בשנת 2011 עת הציג עצמו כעורך דין מומחה לדיני משפחה כאשר ביקשה ייצוג בתחום זה. קובי עזר לה לצאת ממשבר כלכלי והציג עצמו כבעל יכולות כלכליות. הם עברו להתגורר ביחד בנובמבר 2011. היא האמינה כי הוא עו"ד ואף צפתה בו מופיע בבית משפט.
81. רות טענה כי בחודש מאי 2015 הגיעה לביתם רונית שטענה בנוכחות קובי כי הוא הונה אותה וקובי לא הכחיש זאת. רות טענה כי דרשה מיד מקובי להפסיק להציג עצמו כעורך דין ולהשיב לרונית מיד כספה. לצורך השבת כספה של רונית דרשה מקובי למכור מיד הדירה **"רכש על שמה"**.
82. רות טענה כי מספר שבועות לאחר מכן הגיעה לביתה גם התובעת עם אדם נוסף שלאחר מכן התברר שהוא חוקר פרטי, ואף היא טענה שקובי הונה אותה. לאחר מכן התקיימה פגישה במשרדו של עו"ד חבר בנוכחות התובעת, קובי, רות וצאלה בה נתבקש קובי להסביר כיצד ישיב כספה של התובעת. זמן קצר לאחר מכן קיבלה כתב התביעה וגילתה שקובי פוּשט רגל.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 56696-06-15 טוטנאוור דוידוביץ נ' אמיר ואח'

83. רות טענה כי קובי גימד משמעות העובדות שנודעו לה ולכן, בין היתר, הפקידה בידיו, "ניסוח כתב הגנה" בשמה.
84. רות טענה כי ביוני 2017 עזבה הבית בו התגוררה עם קובי וביקשה ייצוג משפטי. רות טענה כי מעולם לא ידעה שחשבון הבנק שלה ישמש כמסלקה עבור קובי והאמינה לו כי הכספים שהופקדו הינם שכר בגין עבודתו.
85. רות טענה כי לא הייתה מעורבת במכירת הדירה שקובי רכש על שמה לצורך השבת הכספים שנטל מרונית. אולם, לאחר שנפרדה מקובי שכרה שירותי עורכת דין מטעמה לצורך השלמת רישום הדירה על שם הקונה. רות טענה כי לא הייתה מעורבת במו"מ עם התובעת או רונית וכי הסכימה "כי חלק מהכסף יושב מחשבונה".

גרסת אריה

86. אריה טען בכתב הגנתו כי אין לו כל יד ורגל באירועים המוזכרים בכתב התביעה, והוא שורבב לתביעה ע"י התובעת ללא כל בסיס, בחוסר תום לב, תוך שימוש לרעה בהליכי משפט ובניגוד להוראות הדין. מכיוון שאריה השכיל להגיע להסכמה עם התובעת, בימ"ש לא יפרט שאר טענותיו.

הסוגיות שבמחלוקת

87. הסוגיות שבמחלוקת הן כלהלן:
- האם רות סייעה לקובי לרמות התובעת ?
 - האם יש להביא בחשבון התנהלות התובעת ?
 - האם יש לזקוף לעניין יתרת החוב לתובעת גם כספים ששולמו לרונית ?
 - האם יש להפטיר רות כדי חלק החוב ממנו הופטר אריה ?
 - האם יש לחייב רות בהשבת התשלום בגין ייצוג בעניין רייגן הנדסה ?
 - מה הוא גובה חיוב רות ביחס לחיובי צאלה ואריה ?

האם רות סייעה לקובי לרמות התובעת ?

88. רות ייחדה חלק ניכר מסיכומיה לטענה כי לא ידעה שקובי פושט רגל, מתחזה לעו"ד וכי הונה התובעת. כמו כן, טענה כי לא הוצגו ראיות שסותרות טענתה. היא ביקשה מבימ"ש לקבוע כי פעלה בתום לב.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 56696-06-15 טוטנאוור דוידוביץ נ' אמיר ואח'

89. רות טענה כי לא פגשה התובעת עד לאחר שנודע לתובעת כי קובי גנב ממנה כספים וכי התובעת לא הצביעה בחקירתה על עובדה אחת שתלמד כי רות ידעה על ההונאה בזמן אמת. עוד טענה כי בפגישה הראשונה ביניהן היא הכחישה ידיעה.
90. ספק אם אכן רות לא ידעה שקובי פושט רגל ומתחזה לעו"ד לנוכח קרבתה הרבה לקובי, כזוגתו שחיה עמו. לא זו אף זו, היא אפשרה לקובי לנסח כתב הגנתה לאחר שלגרסתה הופתעה לשמוע על מצגיו הכוזבים וגם המשיכה לחיות עמו בדירתם עוד זמן רב לאחר שגם לגרסתה, המידע על מצגיו הכוזבים הגיע לידיעתה.
91. כמו כן, טענתה כי עו"ד מצליח כביכול נאלץ לעשות שימוש עסקי בחשבונה דווקא, אינה הגיונית.
92. רות מנסה בסיכומיה למצוא חיזוק לגרסתה כי הופתעה מהמידע לגבי מצגיו של קובי בכך שגם התובעת האמינה לשקריו. אולם, התובעת לא בצעה עברות כפי שעשתה רות, התובעת לא חיה עם קובי ולא הופקדו כספי אחרים בחשבונותיה.
93. אולם, גם אם רות לא ידעה כי קובי פושט רגל ומתחזה לעו"ד, אין בכך כדי להועיל לה. זאת מכיוון שהוכח כי היא מסרה לשליטתו חשבון הבנק שלה, תוך הסתרת עובדה זו מהרשויות ועל מנת לאפשר לו להתגבר על מגבלות שהיא הייתה ערה לקיומן, גם אם לא להגדרה המדויקת של הגבלות אלה. **לכן, טענתה כי פעלה כביכול בתום לב נדחית.**
94. בכתבי הטענות של רות היא אישרה כי העמידה לטובת קובי שליטה בחשבון הבנק שלה לצורך ניהול פעילות כספית כאשר אין היא, לטענתה, מעורבת בפעילות זאת.
95. המחוקק מצא להגביל השימוש בחשבונות בנק במקרים שונים כגון עקב חילול שיקים ופשיטת רגל וזאת על מנת להגן על הציבור מפני מי שפעילותו הכספית כשלה עד כדי כך שאם פעילותו הכספית לא תוגבל, הוא עלול, כשור מועד, להמשיך ולפגוע בציבור.
96. העמדת חשבון בנק לשימושו של אחר ללא הגבלה ופיקוח, אינה בבחינת השאלת אופניים לחבר, או אף לבן זוג.
97. לזכות לנהל חשבון בנק יש משמעות משפטית מרחיקת לכת בהיבטים רבים, לרבות ע"י יצירת התחייבויות כלפי אחרים ובעובדות תובענה זו, יש בה סיוע להעלמת כספו של הזולת.
98. מכאן, שהעמדת חשבון בנק לשימושו של מי שפעילותו הכספית הוגבלה, **מהווה סיוע להפרת הוראות חוק שנועדו להגן על הציבור מפני פגיעתם הרעה של אותם שוורים מועדים כדוגמת קובי.** די בכך, כדי לחייב רות בגין נזקים שנגרמו למי שנפגע ממעלליו של קובי עקב הסתייעות קובי בחשבון הבנק של רות.
99. לא זו אף זו, התנהגות רות מעידה על **מודעות לבעייתיות הרבה בהתנהלות קובי ועצימת עיניים במודע**, לרבות מהשלכות הסיוע המהותי שהיא מעמידה להתנהלות חמורה זו, תוך הסתרתה מהרשויות.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 56696-06-15 טוטנאוור דוידוביץ נ' אמיר ואח'

100. רות הצהירה ואישרה בעדותה כי ידעה שכספים שמגיעים לקובי יעוקלו מיד ולכן אסור ששמו יופיע כבעל זכויות (ראה עדותה לגבי הסיבה מדוע הדירה שקובי רכש מ"שכר שקיבל" נרשמה על שמה) וכן ידעה על שימוש שעשה בבנותיו לצורך ניהול פעילותו הכספית.
101. מכאן שבמודע סייעה לקובי להסתיר, לפחות מרשויות המס, קבלת כספים ע"י קובי תוך שאינה מדווחת לבנק כפי חובתה לפי חוק **איסור הלבנת הון, התש"ס 2000**, על כך שקובי הוא נהנה בחשבון, שלא לומר, **בעליו בפועל**. בעמוד 99 לפרוטוקול חקירתה, רות העידה כי חשבון צאלה היה חשבון קובי. דברים אלה מלמדים כאלף עדים על השתלבותה המלאה של רות באופן בו שיטה קובי במערכת הבנקאית וברשויות האמונות על אכיפת הוראות שנועדו למנוע מקובי ודומיו גישה ושליטה לחשבונות בנק.
102. אמנם בימ"ש לא התיר לתובעת להציג רישומי הבנק בו נוהל חשבונה של רות עקב מחדלה להגישם במועד, אולם מקובלת על בימ"ש עמדת התובעת לפיה על רות היה להעמיד לרשות בימ"ש את רישומי הבנק לגבי הצהרת רות באשר למקור הכספים שהופקדו בחשבונה בזמן אמת לבנק. מכיוון שלא עשתה כן, חזקה שאם הייתה מציגה רישומים אלה, הם היו פועלים לחובתה ולא תומכים בעמדתה לפיה הצהירה כביכול כי הינם שכר עבודה.
103. רות העמידה חשבון הבנק שלה לשימוש קובי על פני תקופה ארוכה. זאת ללא שחקרה ובדקה באופן יסודי פשר התנהלות מוזרה וחריגה זו של קובי. רות אף טוענת בריש גלי בסעיף 37 לסיכומיה כי **"לא הייתה צריכה לתהות יותר על מקור הכספים"**. טענה זו מלמדת עד כמה לא הטמיעה רות חומרת מסירת השליטה בחשבונה לקובי שאינו מנהל חשבונות בנק על שמו.
104. רות ידעה שיש **"בעיות בחשבון הבנק של קובי"** (ראה סעיף 18 לסיכומי רות). לכן, מי שמעמיד לשליטת אחר חשבון בנק, ועוצם עיניו לגבי המשמעות החמורה של מעשיו, לא אמור לצפות שהקורבן יוכיח כי המסייע לנוכל ידע מדוע יש בעיות בחשבון וכיצד הנוכל יבצע ההונאות.
105. **בימ"ש דוחה טענת רות כי על התובעת היה להוכיח כדי לזכות בתביעתה שרות ידעה שקובי פושט רגל, מתחזה לעורך דין וכיצד הונה את התובעת**. מכיוון שרות סייעה לקובי להתגבר על המגבלה המונעת ממנו לנהל חשבון בנק ולעשות שימוש בחשבון הבנק שלה כדי לרמות התובעת, בין אם ידעה שאסור לו לנהל חשבון בנק ובין אם ידעה שאם ינהל חשבון בנק, נושיו ישימו ידיהם על הכספים שיופקדו בחשבון (ראה סעיף 37 לסיכומי רות), מסירת השליטה בחשבון **בחוסר תום לב ותוך עצימת עיניים**, פוטרת קורבנות מעלליו של קובי מהחובה להוכיח כי רות ידעה לפרטי פרטים, כי לקובי אסור לנהל חשבון בנק והאופן המדויק בו קובי ניצל את הסיוע לצורך הונאת קורבנותיו.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 56696-06-15 טוטנאוור דוידוביץ נ' אמיר ואח'

106. לא רק שרות עצמה עיניה לגבי המשמעות החמורה של העמדת חשבון הבנק על שמה לשליטת קובי, אלא שהוכח לפני בימ"ש שעצימת העיניים הייתה בוטה עד כי יתכן וידעה בפועל הפרטים השונים שהיא הכחישה ידיעתם.

מעורבות רות במרמה

107. בשונה מצאלה, לגבי רות, מיד לאחר שמתקבלים הכספים של התובעת בחשבונה היא **רוכשת דירה על שמה** ואריה רשום בחוזה המכר כמייצג אותה למרות שהיא נשואה לעו"ד. רות אישרה בעמוד 60 בשורה 8 לחקירתה כי הייתה מודעת לאופן בו קובי מרמה הרשויות ונושיו:

"אם הייתה מגיעה אלי מישהי ואומרת לי "פגשתי עורך דין אבל הוא לא מוציא חשבוניות, אף אוטו שלו לא על שמו, החשבונות שלו לא על שמו", הייתי חושדת. אבל כשזה כל פעם מתגלה משהו קטן ישר הוא מטייח ומסביר את זה ולכל דבר יש הסבר, אז היה קשה מאוד לעלות על זה."

108. לא רק שרות הייתה מודעת לאופן בו קובי משטה ברשויות ובנושיו, אלא שלאחר שהובא לידיעתה כי גנב כספים מקורבנות, היא מסרה לידי מלאכת הגשת כתב ההגנה מטעמה. באותו כתב הגנה צוין כי ידעה שקובי בהליך כינוס. לכן, אם קובי המציא כביכול ידיעה שלה על הליך כינוס, אין לה אלא להלין על עצמה, על כך שטענה זו מופיעה בכתב הגנה מטעמה שהוגש בידיעתה.

109. בנוסף, וכאמור לעיל, רות המשיכה לחיות עם קובי עוד כשנתיים, התנהלות שאינה מתאימת עם הפתעה ותדהמה כביכול ממידע לפיו בן הזוג הסתיר ממנה כי הוא פושט רגל, מתחזה לעו"ד **וכי חשבון בנק שלה ודירה שנרכשה על שמה היו חלק ממעשה התרמית.**

110. בעניין רכישת הדירה מכספה של התובעת, רות ניסתה לגמד חלקה על ידי העלאת הטעה שקובי רכש הדירה על שמה, אך היא אישרה בעמוד 92 בשורה 3 כי היא זו שביקשה מהבנק להכין השיקים הבנקאיים לצורך התשלום למוכרת הדירה. בשורה 22 הסבירה במענה לתמיהה מדוע הדירה נרכשת רק על שמה כלהלן: **"כמו שאמרנו, קובי טען שזה הדבר הנכון לעשות, מכיוון שיש לו בלגנים עם מס הכנסה ומע"מ ורשויות המס,"**

111. בשונה מצאלה שטענה כי לא פעלה כלל בשני החשבונות שהעמידה לשליטת קובי, רות אישרה בעמוד 82 לחקירתה כי ביצעה הפקדות לחשבון למרות שהיא יודעת כי החשבון רשום רק על שמה כי אחרת הכספים שקובי והיא הפקידו יועברו לרשויות המס. לא זו אף זו, רות מעבירה כספים מחשבון לחשבון ורואה בחשבון של צאלה **"חשבון של קובי"** (עמוד 83 בשורה 28) **"גם מועברים מעת לעת כספים מהחשבונות שלך לחשבון שרשום על שם צאלה פרוינד ולהיפך, נכון?"**



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 56696-06-15 טוטנאוור דוידוביץ נ' אמיר ואח'

ת: מאוד יכול להיות שכן. החשבון שרשום על שם צאלה היה חשבון של קובי ששימש את הבית בפועל, הרבה יותר מהחשבון שלי למעשה."

112. בעמוד 89 נשאלה רות מדוע תחת להחזיר החוב לנושים, נקנו ניירות ערך ועל כך ענתה בשורה 31 שנמסר לה שהנושים "פסיביים". התשובה מעידה על **עוצמת מעורבות רות בהונאות נושיו** של קובי לרבות הרשויות וזאת על מנת ליהנות מאורח חיים היאה לרעייתו של "עו"ד אמיד".

113. רות טענה שהסכום שהתקבל בחשבונה מהתובעת בסך של 605,000 ₪ לא היה חריג לנוכח קבלת כספים נוספים מלקוחות קובי. אולם, הטענה לא מתיישבת עם התנועות בחשבונה שהוצגו בהליכים המקדמיים. התברר שבחשבון לא הייתה פעילות נוספת.

114. גם טענת רות כי כספי התובעת שימשו לכלכלת הבית אינה מתיישבת עם העובדות לפיהן רוב הסכום שימש מיידית לרכישת דירה והיתרה לרכישת ניירות ערך.

115. לאחר שרונית והתובעת מביאות לידיעתה כי חשפו מעשי הנוכלות של קובי, רות מוכרת מיד הדירה לצורך השבת הכספים, מתחייבת כלפי רונית שתשיב לה כספה **למרות שרק חלק קטן ממנו הופקד לחשבונה**, ומעבירה לרונית ולתובעת כספים.

116. בימ"ש אינו מקבל טענת רות בסעיף 37 לסיכומיה לפיה מכירת הדירה לצורך החזרת חובות מלמדת כביכול על תום ליבה של רות. להפך, רות הבינה שמסירת השליטה בחשבון עלולה לסבך אותה בעברות פליליות חמורות ולכן פעלה מיידית למזער נזקים על ידי "**החזר הגזל**" וטוב שנהגה כך, גם אם בדיעבד.

117. יצוין שרות מאשרת בסעיף 49 לסיכומיה, כי העבירה לתובעת כספים גם מחשבונה של צאלה. מכאן שלא רק קובי שולט בחשבון צאלה, אלא גם רות. מכאן גם שרות היא לא רק צינור להעברת כספים לקובי, אלא בעצמה עושה שימוש בחשבון של צאלה להעברת כספים. ראה עדותה בעמוד 98 בשורה 23 שם מתקשה לזכור אם פעלה בחשבון של צאלה, אך מאשרת כי היה בידיה לשלוט בחשבון: "**כבר בדיון הקודם היה לי הרגשה שאתה מכוון לזה שהפעלתי את החשבון של צאלה כדי להחזיר. אני רוצה להבהיר פה. היה לי את, את הסיסמאות לחשבון על שם צאלה. הם היו ברשותי. האם אני עשיתי את אותה העברה? וואלאק אני באמת באמת לא זוכרת האם אני, אני יודעת שאני העברתי מהחשבון שלי. האם אני או קובי העברנו מהחשבון הזה? אני לא יודעת. לא ניגשתי מעולם לחשבון שהיה של קובי על שם צאלה כדי לבדוק מה קורה שם. זה היה חשבון שקובי ניהל אותו. אני ניהלתי את החשבון שהוא על השם שלי, וקובי ניהל את החשבון שהוא על השם של צאלה.**"

כב' הש' הדר: אז איך לך הייתה הסיסמא של צאלה?

ת: היה לי כי לפעמים הוא היה מתקשר אלי ואומר לי "תעבירי מזה לזה". "תעבירי", או שהוא היה רוצה, מה שהוא היה צריך".



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 56696-06-15 טוטנאוור דוידוביץ נ' אמיר ואח'

118. ציר מרכזי בטענות ההגנה של רות היה כי היא חלק מעולם האמנות ולכן אין לצפות ממנה שתדקדק בפרטים שנראים לה משניים. ראה תשובתה בעמוד 85 בשורה 14: **"אני לא מהתחום. אני כל חיי החברים והחברות שלי הם מוסיקאים, הם פסלים, הם שחקנים. אני לא, לא יודעת. לא מכירה את העולם הזה. לא יודעת. שצריך להיות חבר בלשכת עורכי הדין, נשמע לי כמו ועד."** ראה גם טענה דומה בעמוד 104 בשורה 1 לגבי אי ידיעתה משמעות **"פשיטת רגל"** כי זה לא **"מהשדות מרעה שלי"**.

119. בימ"ש לא מקבל הטענה. כאשר רונית מבשרת לרות שקובי אינו עו"ד, לגרסתה, כבר נחשפו בפניה, פעם אחר פעם, לגרסתה, שורה ארוכה של כזבים. גם אמון, לא פטור מקבלת הכרעות מושכלות לגבי כמות ואיכות השקרים ומעשי ההונאה. אולם, ההסבר ההגיוני להתנהלות רות, אינו היותה אמנית, אלא **ידיעה ברורה לגבי חומרת מעשיו של קובי ולמצער, עצימת עיניים בוטה שנובעת מהנאה שלה מהכספים שהיא יודעת שקובי מבריא מנושיו.**

120. בנוסף לכך שעדות רות הייתה מלאת סתירות ככברה, היא הסתבכה גם באי אמירת אמת תוך כדי מתן עדותה כאשר העידה בעמוד 102 בשורה 8 מתי גילתה לראשונה שקובי נוכל. כאשר בימ"ש העיר לה שעל פי גרסתה האירוע מתרחש שלושה שבועות לאחר שנפרדה מקובי, ניסתה לשווא ליתן מענה בתירוצים שונים. **בימ"ש לא האמין לגרסת רות ומצא אותה עדה לא אמינה.**

121. לסיכום, רות מפקידה שיקים שמקבלת מקובי בחשבונה, **מסייעת** לו להעלים מידע על כספים שקובי מעביר לחשבונה מהרשויות, יודעת על השימוש בחשבונה ובחשבון הבנות, רוכשת דירה על שמה מהכספים שהופקדו, ולאחר שמובא לפניה מידע לגבי מעללי קובי מתחייבת להשיב הכספים שהתקבלו אצלה ואצל צאלה, אולם מוסרת לידי קובי מלאכת הכנת כתב ההגנה וממשיכה לחיות עמו עוד כשנתיים. מכלול פעילותה של רות נכנס לגדר מעורבות במעשה המרמה ולפחות סיוע לביצוע עוולת התרמית על פי סעיף 12 לפקודת הנזיקין בין אם פעלה מתוך ידיעה של פרטי מעשה ההונאה ובין אם עצמה עיניה.

122. הניסיון של רות בסיכומיה לייחס חשיבות לעדות רונית, עקר, שכן עדות רונית לא העלתה ולא הורידה, ובדיעבד הייתה מיותרת וגזלה זמן שיפוטי יקר שלא לצורך. כך גם הניסיון ללמוד מהלכות הנוגעות להפקדה בטעות בחשבון בנק. זאת מכיוון ש**בימ"ש קבע כי פעלה בחוסר תום לב.**

123. לנוכח דחיית הטענה כי רות פעלה כביכול בתום לב וכי לא היה עליה לחשוך במאום, בימ"ש לא מקבל הטענה כי יש להחריג כביכול התוצאה בע"א 6624/15 **אבן פז נ' קנדקו** מגדרי תיק זה.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 56696-06-15 טוטנאוור דוידוביץ נ' אמיר ואח'

124. לנוכח חשיבות הדברים בימ"ש מוצא לנכון להביא התייחסות בימ"ש העליון מפי כבוד השופטת ברון בעניין אבן פז להתנהלות הבנות שאל חשבונותיהן הועברו הסכומים שנגנבו מחברה כלהלן:

"לעניין ערעור הבנות. מקובלת עליו קביעת בית המשפט כי מצופה היה מן הבנות, שהיו בגירות בעת הרלוונטית, לעקוב מעת לעת אחר מצב חשבון הבנק שלהן; והעובדה שארבעתן טוענות שהן לא עשו כן, אומרת דרשני. זאת על אחת כמה וכמה מקום שבו אין חולק כי הבנות עשו שימוש בחשבונות הבנק שלהם ומשכו מהם כספים. עם זאת, לא אכחד כי יש קושי בהטלת "אשמה" על הבנות שלא עבדו בחברה ומבלי שיש אינדיקציות לכך שהעברות הכספים נעשו על דעתן. לאחר שקילת הדברים, סבורתני כי קביעת בית המשפט שלפיה גילה מחויבת להשיב את הסכומים עם הבנות, ביחד ולחוד, מהווה איזון ראוי בנסיבות העניין; וממילא אין מקום להתערב בקביעות העובדתיות של בית המשפט המחוזי שמבוססות בין היתר על התרשמותו הישירה מעדויות ארבע הבנות."

125. בימ"ש מוצא כי הנסיבות שהוכחו לפניו, הינן **חמורות יותר** מאשר בעניין אבן פז. זאת מכיוון שבעניין אבן פז, הבנות לא בדקו את חשבונות הבנק שלהן ולכאורה התרשלו. התרשלות בלבד להבחין המצב העובדתי אינה עולה כדי עצימת עיניים ולעניין זה ראה ע"א 675/87 מידל איסט אינווסטורס נ' בנק יפת מג(4) 861, 871.

126. אולם, מצב התודעה של רות אינו מצטמצם לרשלנות עקב אי בדיקת חשבונותיה. היא נתנה לקובי **במודע שליטה בחשבון הבנק שלה**, כאשר היא אף נוטלת חלק בשליטה בחשבון של צאלה. ברור לרות שהחשבונות הם בפועל חשבונות של קובי וידוע לה כי הוא מנוע מניהול חשבון בנק על שמו והיא מסתירה במודע המידע לגבי העברת השליטה בחשבונה לקובי מהרשויות.

127. מכאן שגם אם היא אינה מודעת לפרטי הנוכחות כתוצאה מהעמדת החשבון לשליטת קובי, היא לכל הפחות עוצמת עיניה, כאשר היא יודעת שרימתה הבנק והרשויות בו מתנהל חשבונה לגבי מהות החשבון והעובדות לגבי האפשרות שהיא מעניקה לקובי להונות נושיו הן לנגד עיניה והיא עוצמת עיניה מהאפשרות שמעשה ההונאה יכלול גם קורבנות כגון התובעת. זאת בשעה שבעניין אבן פז, בוצעו הפקדות בחשבונות של הבנות **שלא נמסרו לשליטת האם** ועלה ספק מדוע הבנות לא בדקו הנעשה בחשבון ולא גילו הפקדות הכספים ע"י האם.

התוצאה של הסיוע למעשה המרמה

128. יצירת הסיכון לציבור ע"י העמדת חשבון הבנק לטובת אחר **חייבה רות להביא בחשבון אחריותה לנזקים שיגרמו, בין היתר, ע"י השימוש בחשבון הבנק**. קובי הורשע בהליך פלילי בעברות שיוחסו לו ביחס לתובעת. בנוסף הוכח בפני בימ"ש זה, כי קובי הציג



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 56696-06-15 טוטנאוור דוידוביץ נ' אמיר ואח'

כלפי התובעת מצג שווא לפיו הוא עו"ד ולאחר מכן לגבי קיום מוכרים בעסקת מכר מקרקעין שלא נולדה ולא נבראה ושכנע אותה להעביר אליו כספים לצורך ביצוע הרכישה מהמוכרים. לפי הוראת קובי, התובעת העבירה לו שיקים ובצעה העברה בנקאית כאשר היעד של כספים אלה הן חשבונות הבנק של הנתבעות.

129. לאחר שהכספים התקבלו בחשבונות של הנתבעות הם עשו דרכם בסיוע רות לטובת רכישת דירה וניירות ערך על שמה ובסיוע צאלה שאפשרה לקובי למשוך כספים מחשבונה, ליעדים שונים.

130. אשר על כן, רות אחראית כלפי התובעת לנזק שנגרם לה עקב סיוע לקובי בביצוע עוולת התרמית על ידי העמדת חשבון הבנק שלה לשימושו של קובי, דהיינו, אובדן הכספים שמסרה לו בשיקים, אשר קובי ייעד אותם לחשבונות של הנתבעות שבשליטתו ומשם גם ניצל השליטה בחשבונות שהנתבעות העניקו לו, כדי להעלים הכספים מהחשבונות. יידע מי שמרשה לאחר, תוך הסתרת העברת השליטה מהרשויות, לשלוט בחשבון בנק על שמו, כי המעשה פסול ובימ"ש ייראה בו כמי שסייע לאותו אחר ולחייב אותו בגין נזקים שגרם אותו אחר לזולת.

131. סוגית כימות הנזק שנגרם לתובעת אינה מעלה קושי שכן התובעת מבקשת לחייב רות בסכומים שהופקדו בחשבונה ולא הושבו.

132. לנוכח הממצאים, עולה כי יש מקום להחמרה עם רות מהסיבות שלהלן:

גם היא שלטה בחשבון צאלה.

היא חיה עם קובי בזמנים הנוגעים לעניין, נרכשה דירה על שמה והיא המשיכה להתגורר עם קובי כשנתיים. גם לאחר שפרטי הנוכלות, הובאו לידיעתה, לגרסתה, לראשונה. היא נתנה במודע לקבי לנסח כתב הגנתה גם לאחר שפרטי הנוכלות, הובאו לידיעתה, לגרסתה, לראשונה.

133. על פי הראיות שהובאו לפני בימ"ש, התובעת העבירה לרות הסך של 605,000 ₪. לאחר הגשת הסיכומים, נוצר חוסר התאמה בין חישוב התובעת בכתב התביעה לבין הממצאים. לכן, בימ"ש הורה לתובעת להגיש תחשיב מדויק והתיר לנתבעות להשיב לתחשיב. לאחר הגשת התחשיב והתייחסויות הנתבעות, התקיימה ישיבה נוספת בה התבהרו המחלוקות לעניין התחשיב. לנוכח ההסכמה בין התובעת לבין צאלה שהושגה באותה ישיבה, נותר לדון במחלוקת בין התובעת לבין רות בלבד:

134. הצדדים הסכימו שיש להפחית מהסכום שהתקבל אצל רות הסך של 210,500 ₪ ובמהלך הישיבה, התובעת הסכימה שיש להפחית סך נוסף של 2,250 ₪ ששולם לה ע"י קובי.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 56696-06-15 טוטנאוור דוידוביץ נ' אמיר ואח'

135. המחלוקות נותרו לעניין טענת רות שיש להפחית הסך שאריה התחייב לשלם בהתאם לפסק הדין בעניינו וכן סך נוסף בסך של 22,000 ₪ ששולם כשכ"ט בגין ייצוג בתביעת רייגן הנדסה.
136. מכיוון ששתי המחלוקות נוגעות למעורבות אריה במסכת העובדתית, הכרעות בסוגיות אלה יינתנו בהמשך כאשר בימ"ש ידון בטענת רות שיש לפטור אותה מיתרת חובה כפי שהופטר אריה.
137. אולם, לעת הזאת, כסיכום ביניים, סכום היתרה גבוה מסכום התביעה לשיטת התובעת. לשיטת רות, היתרה עומדת על הסך של 295,250 ₪ (ראה סעיף 8 להתייחסות רות לתחשיב התובעת).

האם יש להביא בחשבון התנהלות התובעת ?

138. הטענה המרכזית של רות, בנוסף לטענה כי פעלה בתום לב, היא שיש ליחס לתובעת "רשלנות תורמת רבתי".
139. רות טענה שהתובעת התנהלה במסגרת הליך "הרכישה" ב"רשלנות רבתי שאין גסה וחמורה ממנה" "עד לניתוק קשר סיבתי בין מעשה או מחדל של רות" ומנתה בסיכומיה דוגמאות לכך. המשותף לכל הדוגמאות, שהן כולן תוצאה של מעשי הונאה של קובי שנחזה להיות בעיני התובעת כעורך דינה. כך למשל, אחד המחדלים שרות מייחסת לתובעת הוא הסכמתה של התובעת, למסור לקובי שלושה שיקים לפקודת רות.
140. התובעת הודתה בגילוי לב, בדיעבד, כי נהגה בחוסר אחריות.
141. אילו בימ"ש היה מגיע למסקנה כי רות פעלה בתום לב כטענתה, היה מקום להביא בחשבון משקלם של מחדלי התובעת. אולם, בימ"ש הגיע למסקנה שרות לא פעלה בתום לב.
142. כאמור לעיל, העמדת חשבון הבנק של רות לשימושו של קובי על מנת לסייע לו, בין היתר, להתחמק מנושים, אינה פעולה בתום לב כנטען, הניסיון של רות להאשים את התובעת בנזקיה, כאשר היא סייעה לקובי לבצע את זממו, ע"י מתן שליטה לקובי בחשבון הבנק שלה, גובל בעזות מצח, בבחינת שותף לדבר עבירה שנוזף בקורבן על כך שהמעוולים כלפיו הצליחו להערים עליו, ומוטב היה שכלל לא היה נטען. לעניין זה ראה סיכום ההלכה ע"י כבוד השופט מלצר בע"א 9178/12 המכללה הקדמית נ' חיר – פורסם בנבו.
143. בימ"ש הגיע למסקנה כי רות הייתה ערה להתנהלות בעייתית ביותר של קובי, בלשון המעטה, גם אם לא ידעה את הפרטים המלאים, ואם לא ידעה שקובי הוא נוכל, הרי עצמה עיניה במודע שכן, על מי שמעניק שליטה לאחר בחשבון בנק שלו תוך הסתרת עובדה זו מהרשויות, אמור להביא בחשבון שטוב, גם כן, בלשון המעטה, לא יצמח, מהתנהלות נכלולית זו וכן לצפות שהתנהלות זו תגרום לנזקים לאחרים.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-06-56696 טוטנאוור דוידוביץ נ' אמיר ואח'

144. בנוסף, הוכח כי רות נהנתה מפעולותיו של קובי. היא טענה כי קובי סייע לה להיחלץ ממשבר כלכלי ומספר ימים לאחר קבלת כספה של התובעת נרכשה דירה על שמה.
145. רות טענה בסעיף 10 לסיכומיה, גם אם בלשון רפה, כי התובעת ידעה שקובי אינו עו"ד. הטענה כנראה נשענת על עדותו של קובי והעובדה שאריה חתם על כתבי בי דין בעניינה של התובעת. לגבי עדותו של קובי, מכיוון שבימ"ש השתכנע, וגם רות טוענת כך, שקובי המציא עסקה שלא נולדה ולא נבראה והוציא מהתובעת כספים שלא כדין, עדותו ממילא אינה יכולה לבסס ראייה אמינה, בלשון המעטה. בנוסף, גרסה זו הינה כבושה וכלל לא נזכרה בכתב ההגנה של רות שנוסח תחילה ע"י קובי.
146. בנוסף, מכיוון שלשיטת הנתבעות, רעייתו, ובתו, וכן לגרסת אריה, קובי כוזב לשלושתם בעניין כה מהותי, דהיינו, התחזותו לעורך דין, הדעת לא נותנת **שקובי ימצא גלות עובדה זו דווקא לתובעת.**
147. לגבי הסכם שכר הטרחה עם אריה, גם אם בעניין מסוים התובעת חתמה על הסכם שכר טרחה עם אריה ולא עם קובי, מכאן ועד המסקנה כי התובעת ידעה שקובי אינו עורך דין, הדרך ארוכה.
148. לכן, בימ"ש דוחה הטענה כי התובעת כביכול ידעה שקובי אינו עורך דין.
149. בנוסף, בימ"ש מקבל טענת התובעת לפיה מרגע שהוכח שקובי הונה אותה, אין לייחס לה על פי הפסיקה (ע"א 9178/12 **המכללה האקדמית הערבית לחינוך חיפה נ' חיר** תרומה כביכול להונאתה.

האם יש לזקוף לעניין יתרת החוב לתובעת גם כספים ששולמו לרונית ?

150. בימ"ש דוחה טענת רות (ראה סעיף 57 לסיכומיה) לפיה על בימ"ש לראות כביכול בכספים ששולמו לרונית ככספים ששולמו גם לתובעת וכי האחרונה מנועה או מושתקת בעניין זה. אין לטענה זו רגליים וידיים. העובדה שקובי, בסיוע רות, רימה מספר קורבנות, אינה מחייבת הקורבנות לחלוק בהחזר החוב ע"י הרמאי והמסייעת לו בהעדר הליכי כינוס נגד רות.
151. רות אישרה בעמוד 98 לחקירתה כי החליטה להחזיר תחילה החוב לרונית כי התחייבה כלפיה. אולם, התחייבות זו אינה מעלה ואינה מורידה לגבי זכותה של התובעת לקבל לידיה את מלוא כספה שנגזל.
152. גם הניסיון של רות להתבסס על ההסכם להסדרת החובות, אינו מסייע לה. עיון בהסכם לגבי החזרת החובות לרונית והתובעת מעלה כי עוסק **בסדר החזרת החוב** ולא בהקטנת החוב למי מהן, בין היתר, ע"י העברה כביכול של חוב רונית לתובעת, או להפך. לכן בימ"ש לא מוצא בהסכם בסיס לטענות רות כי יש להפחית חיובה.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 56696-06-15 טוטנאוור דוידוביץ נ' אמיר ואח'

האם יש להפטיר הנתבעות כדי חלק החוב ממנו הופטר אריה ?

153. רות טענה כי יש להפטירה על פי סעיף 55 (ג) לחוק החוזים (חלק כללי) התשל"ג – 1973: שלהלן נוסחו:
- 55" (ג) הפטיר הנושה אחד החייבים מן החיוב, כולו או מקצתו - בויתור, במחילה, בפשרה או בדרך אחרת - הופטר גם השני באותה מידה, זולת אם משתמעת מן הפטר כוונה אחרת."
154. התובעות ואריה ביקשו למנוע חשיפת ההסכם ביניהם, אולם בימ"ש הורה על חשיפתו, בין היתר, כדי לאפשר לנתבעות (באותה עת) לחקור התובעת ואריה גם בסוגיה זאת, כפי שציין בימ"ש בהחלטה בה הורה על פרסום ההסכם.
155. נוסח ההסכם אינו מתייחס באופן מפורש לסוגיה, אולם מהצבר הנסיבות ובמיוחד מסעיף 7 להסכם הפשרה עולה כי משתמעת כוונה אחרת, דהיינו, כי הפטר שניתן לאריה הוא אישי.
156. אמנם אריה נתבע בכתב התביעה המתוקן ביחד ולחוד עם רות בסך של 385,955 ₪, אך נסיבות החיוב אינן זהות שכן לא נטען כי אריה קיבל כספי התובעת, למעט שכר טרחה בסך של כמה עשרות אלפי ₪ בעניין הגשת תביעה.
157. אף אם היה נחתם הסכם פשרה עם מי מהנתבעות, מכיוון שכל אחת מהן קיבלה לחשבונה כספים בנפרד, היה עולה קושי לטעון שיש להחיל הפטר זהה גם לגבי הנתבעת השנייה.
158. כאמור לעיל, בימ"ש הורה על חשיפת ההסכם כדי לאפשר לנתבעות לחקור בסוגיה זו, אך מחקירות התובעת ואריה לא עלה כי חתימת הסכם הפשרה מתיישבת עם מתן הפטר זהה לנתבעות.
159. אשר על כן, דוחה הטענה כי יש להחיל על רות הפטר כדי החלק ממנו הופטר אריה.

האם יש לחייב רות בהשבת התשלום בגין ייצוג בעניין רייגן הנדסה ?

160. כאמור לעיל, התובעת ביקשה לחייב רות גם בסך של 22,000 ₪ ששולם כשכר טרחה עבור ייצוג בעניין רייגן הנדסה לחשבון הבנק של אריה (ראה סעיף 4 לתשובת התובעת להתייחסות רות לתחשיב התובעת). בימ"ש לא מצא שיש לערב בין המרמה בעניין רכישת הנכס לבין עניין הייצוג בתובענה הנזכרת. התובעת הייתה ערה למעורבות אריה בייצוג ולעניין זה ראה תוכן הסכם שכ"ט. לכן, עצם העובדה שלא ידעה שקובי אינו עו"ד, לא מובילה בהכרח לביטול העסקה והשבת שכר הטרחה בדיעבד דווקא ע"י רות שעה שאריה אכן היה מעורב בייצוג וניתן ייצוג והוא גם קיבל התמורה בפועל.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-06-56696 טוטנאוור דוידוביץ נ' אמיר ואח'

161. הסכם הפשרה בין התובעת לבין אריה, מטבע היותו הסכם פשרה, אינו כולל דחיית טענות התובעת כלפי אריה ולכן, אין לשלול האפשרות שסכום הפשרה שולם הן לעניין הטענה כי נוכחות קובי במשרדו של אריה סייעה לקובי להונות התובעת בעניין עסקת המכר והן לעניין הטענה שיש להביא בחשבון לגבי השרות המשפטי שניתן בעניין רייגן סברתה של התובעת שהן קובי והן אריה עורכי דין.
162. בנסיבות אלה, יש לקבוע שככל שאריה אכן ימלא אחר פסק הדין וישלם לתובעת הסך של 75,000 ₪, יש להפחית סכום זה מחיוב רות ואין לתובעת זכות לקבל סכום זה פעמיים. הדברים יפים גם לגבי כספים שתגבה התובעת, אם תגבה, מצאלה.

חיוב רות ביחס לחיובי אריה וצאלה

163. אשר על כן, התוצאה היא שבימ"ש מפחית מהסכום שהגיע לחשבון הבנק של רות בסך של 605,000 ₪ הסכום שהשיבה בסך של 210,500 ₪, הסך של 2,250 ₪ שכבר הושב, ומחייב אותה לשלם לתובעת הסך של 392,250. מכיוון שסכום זה גבוה מסכום התביעה נגד רות, מחייב רות לשלם לתובעת מלוא סכום התביעה. אולם, לנוכח סכום התביעה, התובעת אינה זכאית לגבות פעמיים סכומים ששולמו, או ישולמו, מאריה או מצאלה. ככל שתגבה סכום פסקי הדין נגד אריה וצאלה במלואם, או בחלקם, הסכומים יופחתו מסכום החיוב של רות.
164. בימ"ש לא מוצא לעסוק בהתחשבות בין הנתבעים שכן לגבי אריה וצאלה בימ"ש נתן תוקף של פסק דין להסכמות התובעת עם אריה בנפרד ועם צאלה בנפרד ככל שמי מהנתבעים יבקש למצות זכויותיו, ביחס לנתבעים אחרים, אם עומדות לו זכויות, יהיה עליו לנקוט הליך משפטי נפרד ואחר.

דיון בהוצאות

165. רות חויבה בהחלטה קודמת בהוצאות לנוכח זלזולה בהליכים המשפטיים, תוך שהיא מואילה לכבד החלטות בימ"ש להביא לביטול פסק הדין נגדה בשיהוי רב.
166. רות לא הביעה חרטה, שעה שצאלה שכבר ניתן נגדה פסק דין ומעורבותה הייתה פחותה, היכתה על חטא.
167. כאמור לעיל, מעורבות רות הייתה גדולה ממעורבות צאלה שכן היא שלטה בחשבון צאלה ורכשה דירה על שמה מכספי הקורבנות.
168. לא זו אף זו, היא אף מצאה למתוח ביקורת דווקא על הקורבן.
169. בשים לב להוצאות שכבר נפסקו, רות תשלם לתובעת שכ"ט ב"כ בסך של 25,000 ₪ והחזר שלושת רבעי סכום האגרות ששולמו.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 56696-06-15 טוטנאוור דוידוביץ נ' אמיר ואח'

סוף דבר

170. מחייב רות לשלם לתובעת מלוא סכום התביעה צמוד כדין ממועד הגשת התובענה ועד מועד התשלום בפועל ובניכוי סכומים ששולמו, או ישולמו על ידי אריה או צאלה לאחר מתן פסק הדין נגדם, ככל ששולמו, או ישולמו.
171. כמו כן, מחייב רות לשלם לתובעת שכ"ט ב"כ בסך של 25,000 ₪ והחזר שלושת רבעי סכום האגרות ששולמו.

ניתן היום, ז' סיוון תשע"ט, 10 יוני 2019, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט